

derfor med Længsel Fremkomsten af denne Plan til Afhjælpning af Bolignøden fra Regeringens Side, men at rejse en Debat om, hvorledes denne Plan i det enkelte bør udformes, ønsker jeg ikke, saa længe Regeringens Overvejelser ikke er førte til Ende, idet jeg erkender, at denne Udformning vil frembyde betydelige Vanskeligheder, som jeg imidlertid haaber, at Regeringen vil have Held til at komme ud over, og jeg kan paa det konservative Folkepartis Vegne tilsige den vor Bistand til det bedst mulige Resultats Opnaaelse gennem de forestaaende Forhandlinger her paa Rigsdagen, som vi altsaa forventer meget snart vil kunne paabegyndes.

Vi maa forvente, at det i Trontalen omtalte Lovforslag om Lærlingelovens Revision fremsættes i en saadan Form, at Erhvervene kan godkende den. Det er ogsaa vort Ønske, at de Løfter, Rigsdagen Gang efter Gang har givet de kronisk syge, nu maa blive indfriet. Vi ønsker en Løsning, hvilende paa Forsikringsprincippet og den nugældende Sygekasselov, saaledes at alle nuværende syge kan optages. Ligeledes ønsker vi en Invaliditetslov gennemført med ligelig Præmieydelse for hele Landet. Vi gav sidste Aar i Princippet Aldersrenteloven vor Tilslutning. Vi haaber, at de finansielle Forhold maa blive saaledes, at der snart maa kunne forelægges et Lovforslag herom til Afløsning af Alderdomsunderstøttelsesloven. Vi vil medvirke til, at Pensionisterne, der ikke har faaet Forbedring i deres Kaar, faar denne Forbedring. Vi finder, det er noget, Staten bør gøre.

Ogsaa de andre i Trontalen og senere i Statsministerens Tale ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse nævnte Lovforslag tilsiger jeg vor Støtte, idet jeg dog selvfølgelig ved dette Tilsagn ikke paa noget Punkt fraskriver mit Parti dets Ret til at gøre selvstændige Opfattelser gældende. Det er vort Program og de Løfter, vi har givet vore Vælgere, der skaber Retningslinierne for vort politiske Arbejde, og kun gennem en paa fuldt ud lige Fod ført Forhandling kan vi i givet Fald bøje os mod afvigende Opfattelser. Det er mit Ønske ikke paa noget Punkt at bidrage til at skabe Kløfter, hvor det ikke er nødvendigt. Det er mit Haab, at et loyalt Samarbejde mellem Venstre og os vil kunne fæstne den parlamentariske Grundvold for et Ministerium af en borgerlig, samfundsbevarende Karakter, og at det maa lykkes Regeringen og dens Parti at holde Tensender nede, som maatte gaa i Retning af

at skabe Flertal ved Bistand fra de radikale Partiers Side. Det er min Overbevisning, at ad den Vej naar vi ikke til at fæstne vore Samfundsforhold, og i alt Fald kan jeg erklære, at ad den Vej gør det konservative Folkeparti ikke Følgeskab.

Desværre stiller Forholdene sig saaledes, at vi ikke noget Øjeblik kan se bort fra, at en Hovedgenstand for vore Bestræbelser maa være at sikre Balance i Stats-husholdningen ved at undgaa alle ikke strengt nødvendige Udgifter og drage Om-sorg for, at Statsvirksomhederne kan bære sig og med Tiden give et rimeligt Udbytte af den i dem anbragte Kapital. Der er jo nedsat en Kommission, der undersøger Forholdene indenfor Statsbanerne, og det maa bestemt fordres, at den uden Hensyn til mulige Partiinteresser og uden at tage Hensyn til hverken det øverste eller nederste søger at skaffe sundere finansielle Forhold frem. Bl. a. har den kritikløse Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen kostet Statskassen enorme Summer, kritikløst gennemført, som den er, saavel for Togførere som Ledvogtere, hvor det var formaalstjenligt, og hvor det var meningsløst. Dette gælder desværre for samtlige Statsvirksomheder. Det er da ogsaa givet, at før der raades Bod herpaa, er det ugorligt at faa skabt en sund økonomisk Basis. Der kan stedse gøre sig et eller andet Forhold gældende, hvorved en eller anden Del eller Gren af en Statsvirksomhed forbigaaende bringer Tab. Men det maa og bør ikke være Tilfældet, at samtlige de Millionbeløb, der er anbragte i Statsvirksomhederne — og det drejer sig om Hundreder af Millioner — ikke giver nogen Rente, ja hyppig endog Underskud. Hvorledes dette kan fremkomme, vil enkelte Tal fra Statsbanerne give god Oplysning om: I 1914 kørtes der 23,8 Millioner Lokomotivkilometer. I 1920—21 er det beregnet til 23 Millioner, altsaa 0,8 Million mindre. Men samtidig er Personaleforholdene følgende: Af Portører var der i 1914—15 2 237, i 1920—21 3 451. Tallet paa Togbetjente var henholdsvis 976 og 1 212, paa Lokomotivførere 523 og 815 og paa Fyrbødere 738 mod nu 989. Alene for det her nævntes Vedkommende drejer det sig om 2 000 Mand mere, og dette til Trods for, at Arbejdsydelsen, de kørte Lokomotivkilometre, var ringere. Merudgiften her-til er antagelig 9—10 Millioner.

Det vil være bydende nødvendigt, at der snart sker en principiel Ændring i hele vor Toldlovgivning. Vi opkræver stadig den samme Vægttold som før Krigen, uan-